

Cretanul Elia ben Elkana Capsali în Istoria Otomană pune în conexiune opoziția lui Uzun-Hasan cu acțiunile Domnului Ștefan cel Mare. Cităm:

<S-a întâmplat ca atunci când toți principii supuși stăpânului (Mehmet al II-lea - n.n.) au aflat că Zucha-Zan (Uzun Hasan, hanul turcmenilor oghuzi, actual Irak, Azerbaidjan – n.n) intrase în luptă împotriva lui, ei s-au veselit cu toții, zicând: «Acum, Mehmet va fi nimicit. Ceea ce el ne-a făcut nouă, îi va face lui acum Dumnezeu... ». Și s-au răsculat împotriva turcilor... Între ei se afla și domnul Valahiei Mici (Moldova – n.n)... Dat fiind că țara sa e mică și locuitorii ei sunt puțin numeroși, dar cu toții viteji, care se adăpostesc în munți și văi, cine ar avea îndrăzneala să se apropie de ei? Așadar, când a aflat că Zucha-Zan a pornit la luptă împotriva stăpânului său, sultanul Mehmet al II-lea, Ștefan a început să urzească fel de fel de planuri. Pe ascuns, a pus capăt supunerii sale și și-a scuturat umerii de povară...> (extras preluat din Șerban Papacostea-Ștefan cel Mare).

Uzun Hasan (1453-1478) era hanul turkmen al statului Aq Qoyunlu (al Berbecuților sau Oilor Albei, după numele tribului lider), el polarizând în jurul său forțele anti-otomane (atât musulmane, cât și creștine). În 1472, hanul turkmen declanșase o ofensivă, ceea ce a avut drept efect replica din 1473 a otomanilor. După înfrângere, Uzun Hasan a reluat diplomația cu Europa creștină, pentru a primi sprijin, el dorind revanșa contra otomanilor. Statul Aq Qoyunlu era o rută privilegiată a comerțului cu China (drumul mătăsii și al mirodeniilor), care trecea apoi probabil și prin nordul Mării Negre.

Moldova putea susține plata haraciului (din monopolul sării, al argintului, al comerțului cu pește, ceară, blănuri valoroase, din taxele vamale, etc.), dar acesta era împovărător. Deci circumstanțele tensiunilor din estul Imperiului Otoman creeau premisele favorabile pentru ruperea legăturilor de vasalitate. Cum beii dunăreni nu puteau menține controlul, iar Moldova răpise din Țara Românească giuvaerurile Domnului Radu cel Frumos (Doamna Maria Voichița și mama ei), infidela Moldovă este atacată chiar de către Sultan, la conducerea unei importante forțe militare.

Mai apoi, în condițiile încheierii păcii între otomani și poloni, inițiată din 1486, dar finalizată în

Opoziția lui Uzun Hasan ca fundament al acțiunilor moldovenești anti-otomane

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Miercuri, 18 August 2021 07:56 -

1489, un sol moldovean duce haraciul pe doi ani în 1487, primind răspuns de pace. Credem că Doamna Maria Voichița l-a sfătuit în acest sens pe Domnul Ștefan, temperându-i elanul războinic sau aceasta a reprezentat o aliniere precaută la politica pacifistă a Poloniei.

Scris pro-bono astăzi, miercuri, unsprezece avgust, douămiidouăzecișunu, revăzut sumar doisprezece avgust.

Scris de Gheorghita N. Dobre și Valentin-Claudiu I. DOBRE din surse scrise și internet